

להו, דאמר סריס חמה שהוא סריס ממעי אמו לא חולין ולא מייבם. וכן אשתו לא חולצת ולא מתייבמת לפי שלא היה לסריס שעת הכושר להוליד ולא קרינן ביה "ולא ימחה שמו מישראל" שהרי מחוי ועומד הוא.

ובהא קמיפלגי: דמאן דאמר חולין וחולצין לאשתו, ומייבמים את אשתו, סבר לא אמרינן הואיל ואישתני להיות טומטום, אשתני נמי לספוקי בסריס חמה, שמא אילו היה נקרע הטומטום היה מתברר שהוא אכן זכר ואשתו היתה מקודשת לו, אבל הוא סריס חמה ואשתו פטורה מיבום.

ומאן דאמר חולצת ולא מתייבמת, סבירא ליה: אמרינן: הואיל ואישתני למהוי טומטום, אישתני נמי לאסתפוקי בסריס חמה. וכיון שאשתו פטורה מיבום הרי אסור ליבמה דהוי אשת אח שלא במקום מצוה [ומכל מקום חולצת שיש לחשוש שמא לא היה סריס ואשתו אסורה בלא חליצה].

ודחינן: לא! דכולי עלמא אמרינן הואיל ואישתני אישתני. ומסתפקינן דלמא הוא סריס חמה. ולא קשיא ברייתות אהדדי.

הא דאמרינן מתייבמת רבי אליעזר היא, דאמר אשת סריס חמה מתייבמת [הואיל ויכול להתרפאות] הלכך אשת הטומטום ממה נפשך מתייבמת, דאם הוא זכר הרי אשתו מותרת ביבום אף שהיה סריס, ואם היה נקבה הרי אשתו פנויה בעלמא היא.

והא דתני לא מתייבמת רבי עקיבא היא, דסבירא ליה דאשת סריס חמה לא מתייבמת.

והוינן בה: ומאן האי תנא אליבא דרבי עקיבא, דסבירא ליה אשת טומטום חולצת

בברייתא, במטיל מים במקום נקבות אי הוי נקבה או ספק, דחיישנן באשתני, ורבי אלעאי הורה כרבי שמעון.

לימא, הא דאישתני ולא אישתני פלוגתא דתנאי.

דתנאי: טומטום שקידש אשה, קידושו קידושין, ואשתו צריכא גט לחומרא שמא זכר הוא.

ואם הוא נתקדש, קדושו קידושין. וזה שקידש אסור בקרובותיו של הטומטום כגון אמו ואחותו דשמא נקבה הוא והרי הן חמותו ואחות אשתו.

וחולין ליבמתו לחומרא, אם אין שם אח אחר כי שמא זכר הוא ויבמתו אסורה לשוק קודם שיחלוץ הוא [אבל אם יש אח אחר יחלוץ הוא דשמא הטומטום נקבה ואין חליצתו כלום].

וחולצין לאשתו לחומרא, שמא זכר הוא והרי אשתו אסורה לשוק בלא חליצה.

ומייבמים לאשתו כלומר מותר גם לייבם את אשתו, דממה נפשך המייבם מותר באשה זו, שאם אחיו הטומטום היה זכר הרי היא מותרת לו בתורת יבום, ואם היה נקבה ונמצא שקידושו לא היו קידושין הרי "אשתו" מותרת כאשה פנויה [אבל הטומטום אינו מיבם שאינו יכול להוליד ולהקים שם לאחיו].

ותניא אידך: אשת טומטום חולצת ולא מתייבמת.

מאי לאו דכולי עלמא כרבי עקיבא סבירא